

[Ahlmann-Ohlsen]

Den konservative folketingsgruppe vil gerne takke ministrene for den udmærkede handlingsplan og for talerne her i dag, hvor man forklarer om de initiativer, der er sat i værk. Konklusionerne i talerne og i planen skræmmer bestemt ikke den konservative folketingsgruppe. Kraftværkerne skal rense deres røg for kvælstofilter, og den foreslåede 50 pct.s nedbringelse ser vi i den konservative folketingsgruppe som en god begyndelse på en positiv teknologisk udvikling, som måske kan overhales indenfor år 2005.

Den beregnede merpris på 2,7 øre pr. kWh er naturligvis en ubehagelig ekstraudgift for vore borgere og for erhvervslivet; vi tror imidlertid, at vore nabolande og de øvrige lande, vi konkurrerer med, vil få tilsvarende udgifter, for de er naturligvis også interesserede i et rent miljø. Vi får langt større udgifter til at udbedre skaderne, hvis vi ikke går i gang nu. Lad os ikke glemme det!

Regeringen har den konservative folketingsgruppes fulde opbakning til at forhandle med kraftværkerne, så der kan opnås en frivillig aftale. Skulle det ikke lykkes inden for en rimelig tidshorison, vil Det Konservative Folkeparti gerne medvirke aktivt til at få sagen ordnet via lovgivning. Det var vi med til i sagen om kraftværkernes svovldioxidforurening, og det vil vi også være med til i denne sag, hvis det bliver aktuelt.

Niels Anker Kofoed (V):

På en måde har vi haft debatten i formiddags, så der kan vel ikke siges ret meget nyt i forbindelse med denne forespørgsel.

Der er måske et par ting, som man kan undre sig lidt over i hele debatten om miljøet, og jeg er lidt bekymret for, hvad der vil ske i fremtiden, fordi der er så mange ukendte faktorer. Som også den radikale ordfører sagde, er vores viden relativt begrænset, og det medfører, at miljødebatten er præget af en masse påstande både fra pseudoeksperter og eksperter og fra dem, der kalder sig sagkyndige. Det bliver meget vanskeligt for det folkevalgte element at gennemskue, hvad der egentlig er realiteterne i dette. Derfor kan man have en mistanke om, at det kan gå over til at blive mere et spil om magten end i og for sig et spil om, hvordan man skal forbedre miljøet.

Tag f.eks. debatten her om disse oxider. Hvis man læser redegørelsen fra Miljøministeriet, har man vanskeligt ved at gennemskue, hvor risikoen egentlig er. Hvor er risikoen helbredsmæssigt? Hvor er risikoen for miljøet? Men politisk har man vedtaget, at der er tale om forurening, og ingen tør sige, at en indsats er unødvendig, for dertil er vor viden for lille. Vor viden er begrænset, men vi kan i hvert fald sige så meget, påstår redegørelsen, at selv den indsats, vi gør her i Danmark med en 40 pct.s reduktion, får meget lille eller ingen betydning for miljøet i Danmark.

Jeg synes, dette er et typisk eksempel på, at når vi skal behandle miljøet – især det grænseoverskridende miljø – skal vi tænke os godt om. Der står i redegørelsen, at den indsats, vi ensidigt vil foretage i Danmark, har meget ringe betydning, men at det er indsatsen i Centraleuropa, der virkelig har betydning for os. En samlet indsats over for disse oxider vil altså have betydning, mens en indsats fra en enkelt side har en meget minimal betydning.

Jeg ved selvfølgelig godt, at hvis disse oxider falder ned og omdannes til salpetersyre og så kommer ned i jorden, bliver de til nitrat, og nitrat er jo politisk giftigt, men det er et ret væsentligt næringsstof for at få vores økologi til at fungere. Jeg synes også, jeg kan konstatere ud fra redegørelsen fra Miljøministeriet, at set ud fra et plantesynspunkt har det ingen skadelig virkning.

Det er givet, at salpetersyrenedfald har uheldige virkninger på byområder, selvfølgelig har det det, men spørgsmålet er: Skal Danmark være i front – som SF's ordfører sagde – ligesom når man spiller fodbold? Men hvor meget skal Danmark være i front, hvis det ikke har nogen gavnlige virkning, medmindre vi skal have et korstog i Europa? At være korstogsfarer koster jo også penge, og det, vi skulle diskutere, var: Hvor stor en virkning har det egentlig på prisen på el? Så vidt jeg kan regne ud, vil elpriserne stige i hvert fald med 10 pct. Det er meget smart, at man siger 2-3 øre, men reelt er der tale om en 10 pct.s stigning på elpriserne for forbrugerne. Hvis vi så tager svovlforureningen med, som vi også har besluttet at vi skal bekæmpe, er det andre 10 pct.

Hvem rammer så det? Hvem rammer en dyrere energi? Jeg giver den radikale ordfører helt ret i hendes forrige indlæg: at vi skal tænke os